

РЕШЕНИЕ

№ 3911

гр. София, 13.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 63 състав, в публично заседание на 17.05.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Димитрина Петрова

при участието на секретаря Валентина Христова, като разгледа дело номер **1945** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 268, ал. 1 и сл. от Данъчно - осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба Вх. № 8254 от 27.02.2023г. по описа на АССГ, изпратена от административния орган, на Х. Б. П. с ЕГН [ЕГН], срещу Решение № ПИ-34 от 02.02.2023г. на Директора на ТД на НАП С., с което е оставена без уважение като неоснователна Жалба с вх. №94-Х-13/20.01.2023г. по регистъра на ТД на НАП С., подадена от Х. Б. П. срещу Разпореждане с изх. № С230022-137-0000275/16.01.2023г., издадено от А. П., на длъжност публичен изпълнител в дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С..

С жалбата се иска отмяна на решението, като неправилно и незаконосъобразно, поради противоречие с материалния закон и неправилно прилагане на института на давността. Намира, че направеното разпределение на плащане от публичен изпълнител при ТД на НАП С., по изпълнително дело № 22150046355/2015г. е неправилно, поради изтекла погасителна давност на задълженията на жалбоподателя, установени с Данъчна декларация по ЗДЦФЛ с вх. № 224391200568225/24.04.2012г., както и публичните задължения за ЗО, УПФ, ДОО, установени с Декларация обр. 6 с вх. № 220021202632862/27.04.2012г. Поддържа, че по отношение на задълженията за 01.01.2011г.-31.12.2011г., абсолютния 10-годишен давностен срок, е започнал да тече от 01.01.2013г. и е изтекъл на 31.12.2022г. Счита, че §29 от Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 13 март 2020 г. и за преодоляване на последиците, не може да намери

приложение. Посочва също, че по отношение на задълженията за данък върху доходите на физически лица за 01.02.2012г. - 31.12.2012г., 5 годишният давностен срок е започнал да тече от 01.01.2014г. и е изтекъл на 31.12.2018г., като преди изтичането му същият не е бил спиран, тъй като тези задължения са определени като основание и размер на 06.08.2019г. с издаването на ревизионен акт от същата дата, поради което не било възможно издадените преди това Постановление за налагане на обезпечителни мерки изх. № С170022-022-0062074/26.10.2017г. и Постановление за налагане на обезпечителни мерки изх. № С180022-022-0015704/17.03.2018г. да обезпечават задълженията по ревизионния акт.

В съдебно заседание жалбоподателят не се явява и не се представлява.

Ответникът – Директорът на ТД на НАП-С., чрез упълномощения си процесуален представител юрк. К., изразява становище за неоснователност на оспорването и иска решението да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно. Претендира съдебно-деловодни разноски в размер на юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура не изпраща представител, не взема становище.

Административен съд София-град след като обсъди доводите на страните и въз основа на представените по делото доказателства и вътрешно убеждение, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Производството пред административния орган - Директора на ТД на НАП С., е образувано по депозирана Жалба с вх. № 94-Х-13/20.01.2023г. по регистъра на ТД на НАП С., с която се иска отмяна на Разпореждане с изх. № С230022-137-0000275/16.01.2023г., издадено от А. П. – публичен изпълнител в дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С. поради изтекла погасителна давност на публични задължения за 01.01.2011г.-31.12.2011г. и за за 01.02.2012г.-31.12.2012г. и прекратяване на производството по изпълнително дело № 22150046355/2015г. по описа на ТД на НАП С..

Не е спорно между страните, а се установява и от приложената и приета административна преписка, че:

В ТД на НАП С., по отношение на Х. Б. П. е образувано изпълнително дело № 22150046355/2015г. за събиране на установени и изискуеми публични задължения.

След образуване на изпълнителното дело е издадено Съобщение за доброволно изпълнение изх. № 046355/2015/000001/30.09.2015г. по реда на чл. 221 от ДОПК, с което жалбоподателят е уведомен за размера на непогасените публични задължения. Към образуваното изпълнително дело с Разпореждане за присъединяване с изх. № 046355/2015/000003/12.12.2015г., Разпореждане за присъединяване с изх. № С160022-105-0030334/28.06.2016г., Разпореждане за присъединяване с изх. № С 170022-105-0254357/ 26.10.2017г., Разпореждане за присъединяване с изх. № С190022-105-0296727/11.09.2019г., Разпореждане за присъединяване с изх. № С220022-105-0220619/13.06.2022г. са присъединени публични задължения.

С Постановление за налагане на обезпечителни мерки изх. № С 170022-022-0062074/26.10.2017г., издадено от публичен изпълнител при ТД на НАП С., е наложен запор върху лек автомобил, марка М., модел МL 350 ВLUTEK 4 МАТIК, рег. [рег.номер на МПС] , година на производство 2012г.

С издадено Постановление за налагане на обезпечителни мерки изх. № С180022-022-0015704/17.03.2018г., от публичен изпълнител при ТД на НАП С. град, е наложен запор върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, по депозити, вложени вещи в трезори, включително и съдържанието на касетите, както и суми,

предоставени за доверително управление, находящи се в ТБ „Първа инвестиционна банка“ АД, ТБ „Юробанк и Еф Джи България“ АД, ТБ „Сосиете Женерал Експресбанк“ АД, ТБ „Търговска банка Д“ АД. Жалбоподателят е подал възражение вх. № С220022-000-0619672/29.12.2022г. в ТД на НАП С., в което претендира за изтекла погасителна давност по отношение на публичните задължения за период 01.01.2011г. - 31.12.2011г. и за период 01.01.2012г. - 31.12.2012г.

По направеното възражение за давност, публичният изпълнител при ТД на НАП С. се е произнесъл с Разпореждане с изх. № С230022-137-0000275/16.01.2023г., като е отказал да прекрати изпълнителното дело поради изтекла погасителна давност на публичните задължения, установени с Данъчна декларация по ЗДЦФЛ с вх. № 224391200568225/24.04.2012г., публичните задължения за ЗО, УПФ, ДОО, установени с Декларация обр. 6 с вх. № 220021202632862/27.04.2012г., както и публичните задължения за данък върху доходите на физическите лица - свободни професии, граждански договори и др., установени с Ревизионен акт № Р-22221018007650-091-001/06.08.2019г.

С Решение № ПИ-34 от 02.02.2023г. на директора на ТД на НАП С. е оставена без уважение като неоснователна жалбата на Х. Б. П. срещу Разпореждане с изх. № С230022-137-0000275/16.01.2023г., издадено от А. П., на длъжност публичен изпълнител в дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С., предмет на настоящото производство.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема от правна страна следното:

Жалбата до съда, като подадена в законоустановения срок, срещу подлежащ на оспорване административен акт, от лице с правен интерес от оспорването, е допустима.

Обжалваното Решение е издадено от О. М. - Директор на Териториална дирекция на НАП – С. и представлява валиден административен акт, доколкото материалната, териториалната или персоналната компетентност на издателя му не е оспорена по делото. Решението на Директора на ТД на НАП С. в случая е издадено в рамките на законоустановената компетентност на органа по място, по материя и по степен. Съгласно чл. 266, ал. 1 от ДОПК, Директорът на ТД на НАП С., като компетентна териториална дирекция, в съответствие с правомощията си се е произнесъл с решение по оспореното пред него разпореждане. С оглед изложеното обжалваното решение представлява валиден административен акт.

Настоящият състав на съда намира, че оспореното Решение № ПИ - 34/02.02.2023г. е издадено в законоустановената писмена форма, съдържа изискуемите реквизити и е мотивирано.

Не се установят по делото и допуснати от административния орган съществени нарушения на процесуалните правила.

В действителност, спорният момент по делото е относно материалната законосъобразност на оспореното решение, с оглед приложимостта на института на погасителната давност, за процесните задължения.

Не е спорно, че против жалбоподателя е образувано изпълнително производство за събиране на публични задължения по см. на чл. 162, ал. 2, т. 1 и т. 9 от ДОПК, които се погасяват и по давност по см. на чл. 168, т. 3 от ДОПК.

По силата на чл. 171, ал. 1 от ДОПК - публичните задължения се погасяват с изтичането на 5-годишен давностен срок, считано от 1 януари на годината, следваща

годината, през която е следвало да се платят, освен ако в закон е предвиден по-кратък срок.

Спирането на давността е изчерпателно посочено в нормата на чл. 172, ал. 1 от ДОПК и се прекъсва с издаването на акта за установяване на публичното вземане и с предприемането на действия за принудително изпълнение, по см. на чл. 172, ал. 2 от ДОПК.

По силата на чл. 171, ал. 2 от ДОПК - изтичането на 10-годишен давностен срок, считано от 1 януари на годината, следваща годината, през която е следвало да се плати публичното задължение, се погасяват всички публични вземания независимо от спирането или прекъсването на давността, освен в случаите, когато: 1. задължението е отсрочено или разсрочено; 2. вземането е предявено в производство по несъстоятелност; 3. е образувано наказателно производство, от изхода на което зависи установяването или събирането на публичното задължение; 4. изпълнението е спряно по искане на длъжника; 5. е подадена жалба за разрешаване на спор по глава шестнадесета, раздел II а.

Със Закона за мерките и действията по време на извънредно положение, обявено с решение на Народното събрание от 13 март 2020 г. и за преодоляване на последиците (ЗМДВИП) ЗМДВИП и ЗИД на Закона за здравето е въведена промяна в сферата на данъчното и осигурителното законодателство, като са предвидени специални разпоредби относно давността за публичните вземания, които дерогират общите норми на ДОПК. Предвид § 52 от ПЗР на ЗМДВИП разпоредбата на § 29, т. 1 от следва, че от 24.03.2020 г. до края на обявеното извънредно положение срокът по чл. 171, ал. 2 от ДОПК не тече. Срокът по чл. 171, ал. 2 от ДОПК, който не е изтекъл към датата на влизане в сила на тази разпоредба на ЗМДВИП, се удължава с периода от влизането ѝ в сила до прекратяване на извънредното положение. Срокът по чл. 172, ал. 1 от ДОПК, който не е изтекъл към датата на влизане в сила на § 29, т. 2 на ЗМДВИП, се удължава с периода от влизането ѝ в сила до прекратяване на извънредното положение.

По силата на чл. 173, ал. 1 от ДОПК, вземанията се отписват, когато са погасени по давност, както и в случаите, предвидени със закон, а според, ал. 2 от същата разпоредба, вземанията се отписват служебно с изтичане на срока по чл. 171, ал. 2 от ДОПК.

С оглед на горното е необходимо да бъде преценен началният момент, от който тече давността в конкретния случай, наличието на основания за спиране и прекъсването ѝ, както и попада ли същата в обхвата на периода от 24.03.2020 г. до 21.05.2020 г., визиран в § 29 и § 52 от ПЗР на ЗМДВИП, и § 13 от ПЗР към ЗИД на Закона за здравето.

Публичният изпълнител е отказал отписване поради изтекла давност на установени и изискуеми публични задължения в общ размер 5120,73 лв. към 16.01.2023г., представляващи задължения по подадени от лицето Декларации образец № 6 за фонд ДЗПО, дължими за период 01.01.2011-31.12.2011г., задълженията за данък върху доходите на физически лица за период 01.01.2011 г.-31.12.2011г. и задължения за периода 01.01.2012 г. - 31.12.2012 г., установени с Ревизионен акт № Р-22221018007650-091-001/06.08.2019г., които не са платени в законоустановения срок.

За задълженията за периода 01.01.2012г. - 31.12.2012г., установени с Ревизионен акт № Р-22221018007650-091-001/06.08.2019г., чийто срок на доброволно плащане е през

2013г. предвиденият петгодишен давностен срок в чл. 171, ал. 1 от ДОПК започва да тече от 1-ви януари на годината, следваща годината, през която е следвало да се плати публичното задължение, а именно от 01.01.2014г. Със връчването на ЗВР № Р-22221018007650-020-001/10.12.2018г. на 28.12.2018г., давността е спряна, на основание чл. 172, ал. 1, т. 1 от ДОПК, като преди изтичането на една година, на 06.08.2019г., е издаден Ревизионен акт № Р-22221018007650-091-001/06.08.2019г. и е започнал да тече нов 5-годишен давностен срок, който към момента на издаване на процесното решение не е изтекъл. С оглед на изложеното, правилно е определено, че не е изтекъл и абсолютният 10-годишен давностен срок.

Относно публичните задължения за данък върху доходите на физическите лица – свободни професии, граждански договори и др., установени с Ревизионен акт № Р-22221018007650-091- 001/06.08.2019г., съдът намира, че при тази законова регламентация, датата на постановяване на обжалваното разпореждане, не е изтекъл започналият 5-годишен давностен срок, както и абсолютният 10 годишен давностен срок.

За задълженията възникнали през 2012 г., за данък върху доходите на физически лица, установени с Данъчна декларация по ЗДЦФЛ с вх. № 224391200568225/24.04.2012г. за период 01.01.2011г. - 31.12.2011г. и задълженията за ЗО, УПФ, ДОО, установени с Декларация обр. 6 с вх. № 220021202632862/27.04.2012г. за период 01.01.2011г. - 31.12.2011г. публичният изпълнител правилно приема, че към момента на постановяване на разпореждането не е налице изтекъл давностен срок. Давността за тях започва да тече от 01.01.2013г., като с Постановление заналагане на обезпечителни мерки изх. № С 170022-022-0062074/26. 10.2017 г. е наложен запор върху МПС, собственост на жалбоподателя и продължителността на давностните срокове е спряна на основание чл. 172, ал. 1, т. 5 от ДОПК и същите попадат в обхвата на чл. 171, ал. 2 от ДОПК. Не е изтекъл и абсолютният 10 годишен давностен срок, към датата на подаване на заявлението, доколкото същия е спрян от 24.03.2020г. с оглед § 29 от ПЗР на ЗМДВИППП и продължава да тече от с оглед § 13 от ПЗР на ЗИД на Закона за здравето.

На основание чл. 142, ал. 1 от АПК съдът проверява съответствието на акта с материалния закон към датата на издаването му. Следователно към момента на издаване на обжалваното Решение № ПИ-34 от 02.02.2023г. на Директора на ТД на НАП С., с което е оставена без уважение като неоснователна жалбата Х. П. срещу Разпореждане с изх. № С230022-137-0000275/16.01.2023г., публичните задължения на жалбоподателя не са били погасени по давност. В чл. 142, ал. 2 АПК, е предвидено, че установяването на нови факти от значение за делото след издаване на акта се преценява към момента на приключване на устните състезания. В случая към този момент за вземанията за 2011г. е изтекла абсолютната 10-годишна давност, поради което в тази част обжалваното разпореждане на публичния изпълнител следва да бъде отменено и преписката върната на административния орган за отписване на задълженията като погасени по давност.

В останалата част, относно установените с РА задължения за 2010г. и 2011 г., разпореждането е законосъобразно, а обжалването като неоснователно следва да бъде отхвърлено.

С оглед изхода на спора и заявената претенция, на ответника следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение съразмерно на отхвърлената част от жалбата в размер на 100 лева.

По изложените съображения и на основание чл. 268 от ДОПК, Административен съд София-град, I отделение, 63 състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № ПИ-34 от 02.02.2023г. на Директора на ТД на НАП С., в частта, с която е оставена без уважение като неоснователна жалбата на Х. Б. П. срещу Разпореждане с изх. №С230022-137-0000275/16.01.2023 г., издадено от А. П., на длъжност публичен изпълнител в дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С., в частта, в която не е прекратено поради изтекла давност събирането на вземанията му за публичните задължения дължими за период 01.01.2011г. - 31.12.2011г.

ОТМЕНЯ Разпореждане с изх. № С230022-137-0000275/16.01.2023г., издадено от А. П., на длъжност публичен изпълнител в дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С., в частта, в която не е прекратено поради изтекла давност събирането вземанията за публичните задължения на Х. Б. П., дължими за период 01.01.2011г. - 31.12.2011г.

ВРЪЩА преписката в тази част на публичния изпълнител при ТД на НАП С. за ново произнасяне при спазване на дадените в решението задължителни указания по тълкуване и прилагане на закона.

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Х. Б. П., ЕГН [ЕГН], срещу Решение № ПИ-34 от 02.02.2023г. на Директора на ТД на НАП С., с което е оставена без уважение като неоснователна жалбата му срещу Разпореждане с изх. № С230022-137-0000275/16.01.2023г., издадено от А. П., на длъжност публичен изпълнител в дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С. в останалата част.

ОСЪЖДА Х. Б. П., ЕГН [ЕГН] да заплати на Националната агенция за приходите юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 (сто) лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

СЪДИЯ: